

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lifky ve věci žalobce: L. L., bytem B., P., zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu v řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu podané dne 22. 12. 2015,

t a k t o :

- I. Žalovanému **se ukládá** povinnost vydat do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnutí o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu podané dne 22. 12. 2015.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 14.342,- Kč, a to k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou proti nečinnosti správního orgánu se žalobce domáhá, aby soud žalovanému uložil vydat v soudem stanovené lhůtě rozhodnutí o jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu podané dne 22.12.2015. Uvádí, že žalovaný o jeho žádosti nerozhodl v zákonné lhůtě dle § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Opatřením proti nečinnosti ze dne 10.8.2016 bylo žalovanému uloženo vydat rozhodnutí v dodatečné lhůtě 30 dnů, avšak ani v této době rozhodnutí nebylo vydáno.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval dosavadní průběh řízení a uvedl, že se necítí být nezákonně nečinný, neboť činí úkony nezbytné k vydání rozhodnutí ve věci samé. Žalovaný připustil, že mu bylo nadřízeným správním orgánem uloženo rozhodnutí vydat v dodatečně stanovené lhůtě, avšak přesto setrval na stanovisku, že průtahy v řízení jsou způsobeny především tím, že žalobce nedodal k žádosti včas všechny potřebné podklady. Proto žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

V podání ze dne 10.10.2017 žalovaný uvedl, že probíhá řízení o kasační stížnosti žalovaného vedené pod sp.zn. 8 Azs 109/2017-34 proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 29 A 1/2017-36 ze dne 24.4.2017, kterým byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie o jeho správním vyhoštění.

Ze správního spisu plynou následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.

Dne 22.12.2015 podal žalobce přímo žalovanému žádost o povolení k trvalému pobytu. Dne 3.3.2016 žalovaný vyzval žalobce k odstranění vad žádosti a současně usnesením z téhož dne řízení přerušil do doby, než budou požadované náležitosti doloženy. Dne 7.3.2016 žalobce chybějící podklady doložil a dne 21.4.2016 vyrozuměl žalovaný žalobce o tom, že ode dne 7.3.2016 v řízení pokračuje.

Dne 17.3.2016 zahájila Policie České republiky, Krajské ředitelství Pardubického kraje proti žalobci řízení o vyhoštění. Usnesením ze dne 16.7.2016 žalovaný řízení přerušil do doby pravomocného rozhodnutí ve věci správního vyhoštění. Dne 10.8.2016 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců opatření proti nečinnosti č. j. MV-94362-2/SO-2016, jímž žalovanému uložila vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ve lhůtě do 30 dnů od doručení opatření proti nečinnosti. Opatření bylo žalovanému doručeno dne 15.8.2016. Až do rozhodnutí soudu ve věci samé žalovaný rozhodnutí nevydal.

Městský soud v Praze žalobu posoudil, přičemž v souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Žaloba je přípustná, neboť žalobce před jejím podáním marně vyčerpal prostředky, které mu k ochraně před nečinností nabízel správní řád. Žalovaný nevydal rozhodnutí ve věci ani poté, co mu nadřízený správní orgán uložil jej vydat v dodatečné lhůtě.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že dne 22.12.2015 bylo zahájeno řízení o žalobcově žádosti o povolení k trvalému pobytu, přičemž žalovaný o této žádosti dosud nerozhodl. Žalobce podal žádost o povolení k trvalému pobytu přímo žalovanému podle § 69 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, nikoliv prostřednictvím zastupitelského úřadu, a proto se na rozhodnutí o jeho žádosti vztahuje 60denní lhůta dle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců ve znění do 14.7.2017. Tato lhůta uplynula dne 22.2.2016.

Žalovaný učinil první úkon v řízení až dne 3.3.2016, kdy vyzval žalobce k doložení chybějících náležitostí žádosti a zároveň řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušil. Jak plyne z § 65 odst. 1 věty čtvrté správního řádu, v případě přerušování řízení se lhůta k vydání rozhodnutí staví již dnem, kdy nastala překážka, kvůli níž bylo řízení přerušeno. Jak vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12.4.2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20 (č. 2871/2013 Sb. NSS), v případě přerušování řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přestává lhůta k vydání rozhodnutí běžet již okamžikem podání vadné

žádosti. To však neplatí v případě, že správní orgán vydá usnesení o přerušení řízení až poté, co lhůta k vydání rozhodnutí uplynula. „Ke stavení lhůty, která již marně uplynula, totiž z povahy věci nemůže dojít. *„V této souvislosti lze dodat, že přerušení řízení je zásadně na úvaze správního orgánu, který podle § 64 odst. 1 správního řádu řízení usnesením přerušit může, pokud ovšem správní orgán řízení nepřeruší, resp. nepřeruší v návaznosti na běh zákonné lhůty pro rozhodnutí ve věci,*

nemůže počítat s aplikací normy § 65 odst. 1 věta třetí správního řádu, podle níž „lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.“ Jinými slovy, pokud správní orgán řízení nepřeruší, musí být srozuměn s tím, že bez ohledu na existenci důvodu přerušení nedochází ke stavení zákonné lhůty pro rozhodnutí“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.6.2014, č.j. 4 Ans 4/2013-48, bod 21). S uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu se zdejší soud bez dalšího ztotožnil, žalovaným uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Ans 8/2012 – 50 ze dne 29.6.2012 tak lze považovat judikaturou téhož soud za překonaný.

Jak plyne z výše uvedeného, lhůta pro vydání rozhodnutí v nyní projednávané věci marně uplynula dne 22.2.2016. Následně sice žalovaný dvakrát řízení přerušil, přičemž druhé přerušení v pořadí stále trvá, avšak tato přerušení nemohla mít vliv na běh lhůty pro vydání rozhodnutí, neboť ta marně uplynula ještě předtím, nehledě k tomu, že takto bylo řízení přerušeno před vydáním opatření proti nečinnosti. Od 23.2.2016 je tedy žalovaný nezákonně nečinný. Skutečnost, že kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 29 A 1/2007-36 ze dne 24.4.2017 o zamítnutí žaloby proti vyhoštění žalobce byl dne 27.7.2017 přiznán odkladný účinek v řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 8 Azs 109/2017, nemá vliv na posouzení důvodnosti žaloby, neboť lhůta k vydání rozhodnutí žalovaného marně uplynula.

Soud má za to, že žalovanému nic nebránilo vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti o povolení k trvalému pobytu předtím, než bylo pravomocně rozhodnuto o vyhoštění žalobce, jestliže byl žalovaný již dříve nečinný. V případě, že bude žalobci povolení k pobytu uděleno, může i následně dojít k jeho vyhoštění, budou-li splněny podmínky podle § 120 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Rozhodnutím o vyhoštění platnost povolení k trvalému pobytu automaticky zaniká dle § 76 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

V dané věci je rozhodné, že žalovaný řízení přerušil řízení po lhůtě pro vydání rozhodnutí dle § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců ve znění do 14.7.2017, čímž založil svou nečinnost.

Jelikož soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, uložil žalovanému v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. povinnost vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Lhůtu pro vydání rozhodnutí soud stanovil v délce jedné poloviny původní zákonné lhůty, neboť žalovaný nevydal rozhodnutí ani poté, co mu tuto povinnost uložil jemu nadřízený správní orgán.

Soud konstatuje, že teprve novelou zákona o pobytu cizinců č. 227/2017 Sb. bylo do zákona vloženo ustanovení § 169q, dle kterého ministerstvo vnitra přeruší řízení o žádosti o vydání nebo prodloužení oprávnění k pobytu na území nebo řízení ve věci zrušení platnosti oprávnění k pobytu na území, je-li zahájeno řízení o správním vyhoštění

cizince. Dle přechodného ustanovení v části první, čl. II, bod 1 novely č. 222/2017 Sb. *řízení podle zákona č. 326/1999 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.* Řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu bylo zahájeno před účinností novely č. 222/2017 Sb., proto je aplikace ustanovení § 169q vyloučena.

Výrok o nákladech řízení vychází ze skutečnosti, že žalobce byl v řízení plně úspěšný, a tak mu oproti žalovanému náleží náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce předně uhradil soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Další jeho náklady tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení ve věci, podání návrhu ve věci samé a účast při jednání. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3.100,-Kč. Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon. Odměna advokáta tak činí 10.200,- Kč a DPH ve výši 21 %, celkem tedy 12.342,- Kč. Spolu se zaplaceným soudním poplatkem tedy žalobci vznikly náklady ve výši 14.342,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. října 2017

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: L. H.